

departements opgørelser var antallet af bifamilier steget til 262 200 i 1950, 271 800 i 1951 og 270 700 i 1952.

Herefter og for at muliggøre den i betænkningens indledende afsnit omhandlede forøgelse af sygdomsbekæmpelsesarbejdet skønnes det ønskeligt, at der i de kommende år foretages ca. 100 000 undersøgelser årligt. Af bemærkningerne til § 17 i det i rigsdags-samlingen 1948—49 fremsatte forslag til lov nr. 215 af 12. april 1949 fremgår, at man ved fastsættelsen af de 85 000 kr. gik ud fra en gennemsnitspris pr. undersøgelse på 1,10 kr. Ved fastsættelsen af tilsynsmændenes vederlag for de enkelte arbejdsydelser (landbrugsministeriets regler af 29. juni 1949 for vederlag til de i henhold til lov nr. 215 af 12. april 1949 autoriserede tilsynsmænd) forhøjedes beløbene for eftersyn og forskellige arbejder, således at den gennemsnitlige udgift pr. undersøgelse i de følgende år har andraget 1,30 kr.—1,35 kr. Hvis tilsynsmændenes vederlag skal opretholdes på samme niveau som i 1949, bør taksterne forhøjes efter pristal med ca. 20 pct., men som anført i bemærkningerne til § 5, stk. 2, skønnes en yderligere forhøjelse nødvendig.

Bisygdomsinspektørernes arbejde er blevet og vil fortsat blive væsentlig større end forudsat ved lovens udfærdigelse. Endvidere medfører omlægning af den danske biavl med organiseret vandring og udleje af bifamilier til frø- og frugtarealer en betydelig forøgelse af bisygdomsinspektørernes arbejde ved behandling af et stort antal (ca. 25 000) attester efter lovens § 8, nr. 5. Under hensyn hertil findes en forhøjelse udover, hvad allerede prisudviklingen må medføre, for begrundet.

Udgifterne til bisygdomsnævnets, inspektørernes og tilsynsmændenes administration, uddannelse og rejser foreslås fastsat til de nedenfor angivne beløb.

I de forløbne år er en væsentlig del af de midler, der har stået til rådighed til bisygdomsnævnets administration, blevet anvendt til betaling af tilsynsmandsarbejde for at forøge antallet af undersøgelser. I stk. 2 foreslås det derfor at undlade fastsættelse af bestemte beløb til kontorholdsudgifter og undervisning.

På grundlag af disse beregninger kan der opstilles følgende budget for de årlige udgifter ved bekæmpelsesarbejdet i de kommende 5 år:

Eftersyn af 100 000 bifamilier à kr. 1,10	110 000 kr.
Tillæg for eftersyn af 20 000 bigårde à kr. 1,00 pr. bigård	20 000 -
(Det hidtidige gennemsnit er ca. 5 stader pr. bigård).	
Som gennemsnit over en årrække kan man formentlig regne med, at der findes årlig 1 200 bifamilier med ondartet pest. Af disse forventes 800 dræbt à kr. 6,00	4 800 -
og 400 sat på ledere à kr. 6,00	2 400 -
2 gange efterkontrol à kr. 1,00 af ca. 1 200 inficerede bigårde	2 500 -
25 bisygdomsinspektører	25 000 -
30 000 km à gnstl. 30 øre	9 000 -
2 årlige møder mellem bisygdomsinspektørerne og tilsynsmænd	8 000 -
Undervisning af 2 mænd pr. amt	5 000 -
Propaganda m. m.	3 000 -
Statens bisygdomsnævn, administration og tryksager	10 000 -
Ialt	<u>199 700 kr.</u>

Biavlerne skal efter lovens § 7 yde tilsynsmændene bistand under arbejdet vedrørende bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos bier og har ikke krav på erstatning for bifamilier og materiel, der tilintetgøres til imødegåelse af smittens spredning. Endvidere bekoster biavlerne efter lovens § 8, nr. 5 årligt ca. 25 000 undersøgelser; men disse kan ikke indpasses i det systematiske bekæmpelsesarbejde, og kan derfor ikke betragte som en nedsættelse af de 100 000 undersøgelser årligt, der skønnes nødvendige. Efter den forudsatte regulering af taksterne for tilsynsmændenes arbejde og kørselsgodtgørelse vil udgiften ved de af private betalte undersøgelser koste biavlerne ikke under 50 000 kr.

Opretholdelsen af en omfattende biavl er som påvist i kap. VII (side 23—27) i udvalgets betænkning af 28. december 1948 af betydning for såvel planteavlens som biavlerne. Under hensyn hertil skønnes det naturligt, at biavlerne yder et passende tilskud til bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos bier. Det nødvendige beløb til afholdelse af de foran budgetterede udgifter foreslås derfor tilvejebragt ved at landbrugsministeren